

- Μανία για: γέφυρες, λιμάνια, δρόμους, αεροδρόμια, στάδια και εξοχικά(μεταπολ

ε
μ
ι
κ
ή
π
ε
ρ
ι
ο
δ
ο
:
μ
ό
νο
το
15%
τ
ω
ν
σ
υ
νο
λ
ι
κ
ών
ε
π
εν
δ
ύ
σ
ε
ω
ν
σ
τ
ρ

ε
φ
ό
τ
α
ν
σ
τ
η
μ
ε
τ
α
πο
ι
η
σ
η
,
το
40%
σ
τ
ι
ς
ο
ι
κ
ο
δ
ο
μ
έ
ς
κ
α
λ
ι
τ
ι
ς
κ
α
το
ι
κ
ι

ε
ς
κ
α
ι
τ
α
2/3
τ
ω
ν
δ
η
μο
σ
ι
ω
ν
ε
π
ε
ν
δ
ύ
σ
ε
ω
ν
σ
τ
ην
υ
π
ο
δ
ο
μ
ή
-
ε
ν
έ
ρ
γ
ε
ι

α
,
μ
ε
τ
α
φ
ο
ρ
έ
ς
,
ε
π
ι
κ
ο
ι
ν
ω
ν
ί
ε
ς
)

- Είχαμε το 11ο μεγαλύτερο κατά κεφαλήν οικολογικό αποτύπωμα στον κόσμο, 4ο

μ
ε
γ
α
λ
ύ
τ
ε
ρ
ο
σ
τ
η
ν
Ε
Ε
Κ
α
τ

α
ν
α
λ
ώ
ν
α
μ
ε 181%
π
ά
ν
ω
α
π
ό
τ
ο
ό
ρ
ι
ο
β
ι
ω
σ
ι
μ
ό
τ
η
τ
α
ς.
Ε
ί
χ
α
μ
ε
π
·
χ
·
τ
ο 2

ο
μ
ε
γ
α
λ
ύ
τ
ε
ρ
ο
κ
α
τ
ά
κ
ε
φ
α
λ
ή
ν
α
π
ο
τ
ύ
π
ω
μ
α
κ
α
τ
α
ν
ά
λ
ω
σ
η
ς
ν
ε
ρ
ο

Ὑ
σ
τ
ο
ν
κ
ὀ
σ
μ
ο
·
Α
υ
τ
ὀ
φ
ε
ί
λ
ε
τ
α
ι
β
α
σ
ι
κ
ὰ
σ
τ
ο
μ
ε
γ
ά
λ
ο
«
ε
ν
ε
ρ
γ
ε

Ι
α
κ
ό
μ
α
ς
α
π
ο
τ
ύ
π
ω
μ
α
»
,
δ
η
λ
α
δ
ή
σ
τ
ι
ς
σ
υ
ν
ε
χ
ώ
ς
α
υ
ξ
α
ν
ό
μ
ε
ν
ε
ς

α
ν
ά
γ
κ
ε
ς
μ
α
ς
σ
ε
ε
ν
έ
ρ
γ
ε
ι
α
(
ε
τ
ή
σ
ι
α
α
ύ
ξ
η
σ
η
2,4%
μ
ε
τ
α
ξ
ύ
1990-2004
—
π
ο
λ
ύ

υ
ψ
η
λ
ό
τ
ε
ρ
η
α
π
ό
τ
ο
ν
ε
υ
ρ
ω
π
α
ϊ
κ
ό
μ
έ
σ
ο
ό
ρ
ο
)
,
κ
α
λ
ι
σ
τ
ο
π
ο
λ
ύ
μ
ε
γ

ά
λ
ο
«
υ
δ
α
τ
ι
κ
ό
μ
α
ς
α
π
ο
τ
ύ
π
ω
μ
α
»
,
τ
ο
ο
π
ο
ί
ο
ο
φ
ε
ί
λ
ε
τ
α
λ
ι
σ
τ
η
ν
α

υ
ξ
η
μ
έ
ν
η
χ
ρ
ή
σ
η
ν
ε
ρ
ο
ύ
γ
ι
α
τ
η
γ
ε
ω
ρ
γ
ι
α
(87%),
σ
τ
ι
ς
α
π
ώ
λ
ε
ι
ε
ς
π
ο
υ
π

α
ρ
ο
υ
σ
ι
ά
ζ
ε
ι
τ
ο
α
π
α
ρ
χ
α
ι
ω
μ
έ
ν
ο
α
ρ
θ
ε
υ
τ
ι
κ
ό
κ
α
ι
υ
θ
ρ
ε
υ
τ
ι
κ
ό
θ

ί
κ
τ
υ
ο
τ
η
ς
χ
ώ
ρ
α
ς
,
α
λ
λ
ά
κ
α
ι
σ
τ
η
σ
υ
ν
ο
λ
ι
κ
ή
κ
α
κ
ο
δ
ι
α
χ
ε
ι
ρ
ι
σ
η

τ
ω
ν
υ
δ
ά
τ
ι
ν
ω
ν
π
ό
ρ
ω
ν

- Ο «εκσυγχρονισμός»: με μεγάλο οικονομικό και περιβαλλοντικό κόστος στηρίχθ

η
κ
ε
σ
ε
δ
ά
ν
ε
ι
α
κ
ύ
ρ
ι
α
α
π
ό
τ
ο
ε
ξ
ω
τ
ε
ρ
ι

κ
ό
(
Ο
λ
υ
μ
μ
π
ι
α
κ
ο
ι 2004).
Η
ε
ι
σ
ο
δ
ο
ς
σ
τ
ο
ε
υ
ρ
ώ
α
ύ
ξ
η
σ
ε
τ
η
π
ι
σ
τ
ω
τ
ι
κ
ή
ι

Κ
α
ν
ὀ
τ
η
τ
α
,
τ
ι
ς
ε
ι
σ
α
γ
ω
γ
έ
ς
,
τ
η
ν
ο
ι
κ
ο
δ
ο
μ
ή
κ
·
λ
π.

- αδύνατος κρίκος: γιατί κινητήρες του οικοδομή, μαζικός τουρισμός, τραπεζικές

υ
π
η
ρ
ε
σ
ι

ε
ς
έ
χ
ο
υ
ν
κ
α
τ
α
ρ
ρ
ε
ύ
σ
ε
ι
·
Η
ε
μ
π
ο
ρ
ι
κ
ή
ν
α
υ
τ
ι
λ
ι
α(
τ
α
κ
ι
ν
ο
ύ
μ
ε
ν

α
φ
ο
υ
γ
ά
ρ
α
)
π
ο
υ
έ
χ
ε
ι
δ
ι
α
τ
η
ρ
η
θ
ε
ι
δ
ε
ν
π
ρ
ο
σ
φ
έ
ρ
ε
ι
τ
ι
π
ο
τ
α
σ
τ

Ο
Κ
Ρ
Α
Τ
Ο
Σ,
Α
Φ
Ο
Υ
Κ
Ι
Ν
Ε
Ι
Τ
Α
Ι
Κ
Ο
Σ
Μ
Ο
Π
Ο
Λ
Ι
Τ
Ι
Κ
Α
.

- «Μνημόνια σωτηρίας»: καινούργια δάνεια, φαστ-τρακ «ανάπτυξη», ξεπούλημα

Τ
Η
Σ
Θ
Η
Μ
Ο
Σ
Ι
Α
Σ

Π
Ε
Ρ
Ι
Ο
Υ
Σ
Ι
Α
Σ
Κ
Α
Ι
Τ
Ω
Ν
Σ
Υ
Λ
Λ
Ο
Υ
Ι
Κ
Ω
Ν
Α
Υ
Α
Θ
Ω
Ν
(
Ο
Π
Ω
Σ
Τ
Ο
Ν
Ε
Ρ
Ο
Κ
Α
Ι

η
ε
ν
έ
ρ
γ
ε
ι
α
ή
τ
α
δ
ά
σ
η
κ
α
ι
ο
ι
π
α
ρ
α
λ
ί
ε
ς
)
μ
ε
τ
α
φ
ο
ρ
ά
τ
ω
ν
σ
υ
ν
ε
π

α
Υ
ὸ
μ
ε
ν
ω
ν
β
α
ρ
ῶ
ν
μ
ὸ
ν
ο
σ
τ
ο
υ
ς
«
α
π
ὸ
κ
ά
τ
ω
»
Υ
ι
α
τ
η
ν
π
ε
ρ
ί
φ
η
μ
η
«

β
ι
ω
σ
ι
μ
ό
τ
η
τ
α
τ
ο
υ
χ
ρ
έ
ο
υ
ς
»
·
Ν
α
ζ
ο
ύ
μ
ε
γ
ι
α
ν
α
π
λ
η
ρ
ώ
ν
ο
υ
μ
ε
χ
ρ

έ
η,
κ
α
ι
ό
σ
ο
κ
ι
α
ν
τ
α
π
λ
η
ρ
ώ
ν
ο
υ
μ
ε
τ
ό
σ
ο
α
υ
τ
ά
ν
α
μ
ε
γ
α
λ
ώ
ν
ο
υ
ν
.
Κ

α
ι
τ
ο
χ
ρ
η
μ
α
τ
ο
ο
ι
κ
ο
ν
ο
μ
ι
κ
ά
κ
α
ι
τ
α
ο
ι
κ
ο
λ
ο
γ
ι
κ
ά.
Κ
α
ι
ν
α
ζ
ο
ύ
μ
ε

Ο
Ι
«
Α
Π
Ο
Κ
Δ
Τ
Ω
»
Ε
Ν
Α
Ν
«
Β
Ι
Ο
Α
Β
Ι
Ω
Τ
Ο
»
,
Α
Φ
Ο
Ϊ
Ε
Κ
Ε
Ι
Ν
Ο
Π
Ο
Υ
Θ
Ε
Λ
Ο
Υ
Ν

ε
ι
ν
α
ι
ν
α
μ
α
ς
έ
χ
ο
υ
ν
α
λ
υ
σ
ο
δ
ε
μ
έ
ν
ο
υ
ς
σ
τ
ο
μ
α
γ
γ
α
ν
ο
π
ή
γ
α
δ
ο
τ
η

ς
κ
α
τ
α
ν
ά
λ
ω
σ
η
ς
μ
έ
σ
ω
ν
έ
ω
ν
δ
α
ν
ε
ι
σ
μ
ώ
ν
κ
α
ι
χ
ρ
έ
ο
υ
ς,
π
ο
υ
θ
α
ζ
ο
ύ

μ
ε
ι
σ
α
-
ι
σ
α
ώ
σ
τ
ε
ν
α
π
λ
η
ρ
ώ
ν
ο
υ
μ
ε
γ
ι
α
π
ά
ν
τ
α
σ
τ
ο
υ
ς
«
α
π
ό
π
ά
ν
ω

»
.

1. Ποια η απάντηση σ' αυτούς τους καταναγκασμούς; Η παγκόσμια «σεισάχθεια» κ

α
τ
α
ρ
χ
ή
ν
κ
α
ι
σ
τ
η
σ
υ
ν
έ
χ
ε
ι
α
ο
ι
κ
ο
ι
ν
ω
ν
ι
ε
ς
τ
η
ς
α
π
ο
α
ν

ά
π
τ
υ
ξ
η
ς
-
Τ
ο
π
ι
κ
ο
π
ο
ί
η
σ
η
ς

Ούτε η «επιμήκυνση». Ούτε ο «λογιστικός» προσδιορισμός του «καλού» και του «κακού» χρέους. Ούτε τα «κουρέματα». Αλλά ούτε και να δουλεύουμε περισσότερο με «κινεζοποίηση» των μισθών για να εξασφαλίζουμε τη συνέχιση της κατανάλωσης ή της επιβίωσης (για τους περισσότερους πια).

Δεν πληρώνουμε τα οικονομικά χρέη, για να αρχίζουμε να πληρώνουμε τα οικολογικά χρέη προς τα παιδιά μας. Σε παγκόσμιο επίπεδο να διεκδικήσουμε τη συνολική διαγραφή χρεών!

Παγκόσμια σεισάχθεια!

Όχι άλλες «δόσεις» και δάνεια!

Θα χρειασθεί:

- Η σημερινή κρίση των δημοσιονομικών χρεών να λυθεί υπέρ των κοινωνιών και ό

Χ
ι
Υ
ι
α
ά
λ
λ
η
μ
ι
α
φ
ο
ρ
ά
υ
π
έ
ρ
τ
ω
ν
«
α
π
ό
π
ά
ν
ω
»
.
Ο
ι
ι

δ
ι
ώ
τ
ε
ς
ε
π
ε
ν
δ
υ
τ
ε
ς
-
α
γ
ο
ρ
α
σ
τ
ε
ς
τ
ω
ν
κ
ρ
α
τ
ι
κ
ώ
ν
ο
μ
ο
λ
ό
γ
ω
ν
κ
α

Ι
Ο
Ι
Π
Α
Υ
Κ
Ο
Σ
Μ
Ι
Ο
Ι
Π
Α
Ι
Κ
Τ
Ε
Σ
,
Ε
Π
Α
Ι
Ξ
Α
Ν
Κ
Α
Ι
Ε
Χ
Α
Σ
Α
Ν
·
Σ
Τ
Ο
Π
Α
Υ
Κ
Ο

σ
μ
ι
ο
κ
α
ζ
ι
ν
ο
τ
ο
υ
ς
π
ρ
ο
β
λ
έ
π
ο
ν
τ
α
ι
κ
α
ι
ο
ι
ζ
η
μ
ι
έ
ς
,
ό
χ
ι
μ
ό
ν
ο
τ

α
κ
έ
ρ
δ
η
).

- Να στηριχθούμε –όσο γίνεται περισσότερο-στις τοπικές οικονομίες, στην αυτοδ

υ
ν
α
μ
ι
α
κ
α
ι
α
υ
τ
ά
ρ
κ
ε
ι
α
τ
ω
ν
π
ε
ρ
ι
ο
χ
ώ
ν
κ
α
ι
τ
ω
ν
χ
ω

ρ
ώ
ν
,
σ
τ
ι
ς
δ
ι
κ
α
ι
ε
ς
α
ν
τ
α
λ
λ
α
γ
έ
ς
μ
ε
τ
α
ξ
ύ
τ
ο
υ
ς.

- Να επαναπροσδιορίσουμε τις βασικές μας ανάγκες και τον τρόπο ικανοποίησή τ

ο
υ
ς.
Ο
σ
ο
γ
ί
ν

Ε
Τ
α
ι
λ
ι
Υ
ό
τ
ε
ρ
ο
μ
έ
σ
ω
τ
ω
ν
α
γ
ο
ρ
ώ
ν
κ
α
ι
μ
ε
μ
ι
κ
ρ
ό
τ
ε
ρ
ο
κ
ο
ι
ν
ω
ν
ι

Κ
ὀ
κ
α
ι
ο
ι
κ
ο
λ
ο
γ
ι
κ
ὀ
α
π
ο
τ
ύ
π
ω
μ
α
.

- Να επιδιώξουμε την ευημερία-καλύτερα την ευζωία μέσω της «ατομικής εγκράτ

ε
ι
α
ς
»
,
τ
η
ς
«
σ
υ
λ
λ
ο
γ
ι
κ
ή

Σ
α
φ
θ
ο
ν
ι
α
ς
»
κ
α
ι
τ
η
ς
ο
ι
κ
ο
ν
ο
μ
ι
α
ς
τ
η
ς
ε
γ
γ
ύ
τ
η
τ
α
ς
κ
α
ι
τ
ω
ν
α
ν

α
γ
κ
ώ
ν
.

- Να δημιουργήσουμε ένα νέο ανθρωπολογικό τύπο και ένα μετακαπιταλιστικό πο

λ
ι
τ
ι
σ
μ
ι
κ
ό
π
ρ
ό
τ
υ
π
ο
.

Να περάσουμε:

- από τις κυρίαρχες αξίες: ατομικισμού, βολέματος του «εαυτού», ατομικής κατα

ν
ά
λ
ω
σ
η
ς
κ
α
ι
α
π
λ

η
σ
τ
ι
α
ς
,
ε
π
έ
κ
τ
α
σ
η
ς
τ
η
ς
κ
τ
ή
σ
η
ς,
α
ν
τ
α
γ
ω
ν
ι
σ
μ
ο
ύ,
ε
π
ι
β
ο
λ
ή
ς
κ

α
ι
κ
υ
ρ
ι
α
ρ
χ
ι
α
ς
κ
·
λ
π.,

- στις αξίες: της συνύπαρξης, της συλλογικής ευζωίας, της εγκράτειας, της αλλη

λ
ε
γ
γ
ύ
η
ς
,
τ
η
ς
α
π
ο
δ
ο
χ
ή
ς
τ
ο
υ
δ
ι
α
φ
ο
ρ

Ε
Τ
Ι
Κ
Ο
Ϊ
,
Τ
Η
Σ
Ο
Υ
Ν
Ε
Ρ
Υ
Α
Τ
Ι
Κ
Ο
Τ
Η
Τ
Α
Σ
,
Τ
Η
Σ
Ο
Υ
Ν
Ε
Ρ
Υ
Α
Σ
Ι
Α
Σ
Κ
Α
Ι
Ι
Ο

ο
ρ
ρ
ο
π
ί
α
ς
μ
ε
τ
α
ο
ι
κ
ο
σ
υ
σ
τ
ή
μ
α
τ
α
κ
α
ι
τ
η
φ
ύ
σ
η
,
κ
·
λ
π
·

Η κατεύθυνση μπορεί να είναι:

- «από-ανάπτυξη εδώ» (όπου υπάρχει μεγάλο οικολογικό και κοινωνικό αποτύπωμ

α
,
σ
χ
ε
δ
ό
ν
σ
ε
ό
λ
ο
υ
ς
τ
ο
υ
ς
τ
ο
μ
ε
ί
ς
σ
τ
ι
ς
β
ι
ο
μ
η
χ
α
ν
ι
κ
έ
ς
χ
ώ
ρ

ε
ς
)

- «συντήρηση εκεί»(όπου υπάρχει βιωσιμότητα)
- «ανάπτυξη παραπέρα»(όπου μειώνεται το οικολογικό και κοινωνικό αποτύπωμα
- Ταυτόχρονα στροφή σε μια αποκεντρωμένη, επανατοπικοποιημένη, αυτοδιαχειρ

ι
ζ
ό
μ
ε
ν
η
,
ο
ι
κ
ο
λ
ο
γ
ι
κ
ή
κ
α
ι
α
τ
α
ξ
ι
κ
ή
κ
ο
ι
ν
ω
ν
ι
α
τ
η

ς
ι
σ
ο
κ
α
τ
α
ν
ο
μ
ή
ς
π
ό
ρ
ω
ν
κ
α
ι
ε
ξ
ο
υ
σ
ι
ώ
ν
.

Για την ελληνική κοινωνία προτείνουμε:

Να ξεκινήσουμε από τον «αδύνατο κρίκο» του καπιταλισμού που είμαστε, για να διατυπωθεί και να υλοποιηθεί «από τα κάτω» και από τους Έλληνες «αποκάτω» ένα « πρόγραμμα μετάβασης» σε μια μετακαπιταλιστική ελληνική κοινωνία- αν αυτή μπορέσει να βρεθεί στο μέλλον σε κατάσταση μετάβασης.

Η σκιαγράφηση ενός τέτοιου προγράμματος περιληπτικά:

- Να αρνηθούμε τη θέση που έχει σήμερα η χώρα στα πλαίσια του παγκοσμιοποιη

μ
έ
ν
ο
υ
κ
α
π
ι
τ
α
λ
ι
σ
τ
ι
κ
ο
ύ
μ
ο
ν
τ
έ
λ
ο
υ
α
ν
ά
π
τ
υ
ξ
η
ς
·
Ε
π
ι
σ
τ
ρ
ο

Φ
ή
σ
ε
ν
ό
μ
ι
σ
μ
α
,
π
ο
υ
θ
α
ε
ί
ν
α
ι
μ
έ
σ
ο
α
ν
τ
α
λ
λ
α
γ
ή
ς
κ
α
ι
ό
χ
ι
π
λ
ο
υ

τ
ι
σ
μ
ο
ύ
·
Δ
ε
ν
έ
χ
ε
ι
ν
ό
η
μ
α
τ
ο
δ
ι
λ
η
μ
μ
α
ε
υ
ρ
ώ
ή
δ
ρ
α
χ
μ
ή,
α
π
ό
τ
η
σ
τ

Ι
Υ
Μ
ή
Π
Ο
Υ
Κ
α
Ι
Τ
α
Θ
ύ
ο
ε
ί
ν
α
Ι
ε
μ
Π
ό
ρ
ε
υ
μ
α
κ
α
Ι
Υ
ε
ν
ο
ύ
ν
α
Π
ό
χ
ρ
ή
μ
α

ν
έ
ο
χ
ρ
ή
μ
α
·
Α
π
ε
ξ
ά
ρ
τ
η
σ
η
α
π
ό
τ
ο
χ
ρ
ή
μ
α
ε
μ
π
ό
ρ
ε
υ
μ
α
μ
ε
ε
κ
π
α
ί
δ

Ε
Υ
σ
η
τ
ε
σ
ω
δ
η
τ
γ
ο
υ
ρ
γ
ι
α
ς
τ
ο
π
ι
κ
ώ
ν
ν
ο
μ
ι
σ
μ
ά
τ
ω
ν
σ
α
ν
μ
ε
σ
α
α
ν
τ

α
λ
λ
α
γ
ώ
ν
.

- Να μετατρέψουμε τη χώρα σε ζώνη αγροτο-οικο-γεωργίας και ζώνη ελεύθερη απ

ό
μ
ε
τ
α
λ
λ
α
γ
μ
έ
ν
α
μ
ε
π
ο
ι
ο
τ
ι
κ
ά
π
ρ
ο
ϊ
ό
ν
τ
α
π
ο
υ
θ
α

έ
χ
ο
υ
ν
κ
α
λ
σ
υ
γ
κ
ρ
ι
τ
ι
κ
ό
π
λ
ε
ο
ν
έ
κ
τ
η
μ
α
(
α
υ
τ
ά
ρ
κ
ε
ι
α
-
Π
Ο
Π
κ.
λ
.

π
.).
Ν
α
α
ν
α
β
λ
α
σ
τ
ή
σ
ο
υ
μ
ε
τ
α
κ
α
μ
έ
ν
α
δ
ά
σ
η
,
ν
α
α
π
ο
κ
α
τ
α
σ
τ
ή
σ
ο
υ

μ
ε
τ
ι
ς
λ
ι
μ
ν
ε
ς
,
τ
α
π
ο
τ
ά
μ
ι
α
,
τ
ο
υ
ς
β
ι
ο
τ
ό
π
ο
υ
ς
(
έ
λ
η
)
,
τ
ι
ς
π
α

ρ
α
λ
ι
ε
ς
.

- Να ξαναγίνουμε αγροτική κοινωνία των κάθε είδους μικροπαραγωγών, όχι των

10
ε
τ
ι
ώ
ν
τ
ο
υ
50-60,
α
λ
λ
ά
τ
ω
ν
π
ο
λ
υ
λ
ε
ι
τ
ο
υ
ρ
γ
ι
κ
ώ
ν
ο
ι
κ
ο

-
α
γ
ρ
ο
τ
ώ
ν
,
ο
ι
κ
ο
-
π
α
ρ
α
γ
ω
γ
ώ
ν
-
χ
ε
ι
ρ
ο
τ
ε
χ
ν
ώ
ν

- Να αποκαταστήσουμε στη διατροφή μας το μεσογειακό διατροφικό μοντέλο με

μ
ε
ι
ω
σ
η
τ
η
ς

Κ
α
τ
α
ν
ά
λ
ω
σ
η
ς
κ
ρ
έ
α
τ
ο
ς

- Να συρρικνώσουμε το συγκεντρωτικό κράτος μεταφέροντας δικαιοδοσίες και π

ό
ρ
ο
υ
ς
π
ρ
ο
ς
μ
ι
α
ό
σ
ο
γ
ί
ν
ε
τ
α
ι
π
ι
ο
α

π
ο
κ
ε
ν
τ
ρ
ω
μ
έ
ν
η
τ
ο
π
ι
κ
ή
Α
υ
τ
ο
δ
ι
ο
ι
κ
η
σ
η
κ
α
ι
κ
ο
ι
ν
ω
ν
ι
α.

Να στραφούμε σε:

- Οικοτουρισμό, ηλεκτροκίνηση, εξοικονόμηση ενέργειας, αποκεντρωμένες ΑΠΕ, ε

ν
ε
ρ
γ
ε
ι
α
κ
ή
α
υ
τ
ο
ν
ο
μ
ι
α
δ
ή
μ
ω
ν
μ
ε
δ
η
μ
ο
τ
ι
κ
ο
π
ο
ι
η
σ
η
μ
ο
ν
ά
δ

ω
ν
π
α
ρ
α
γ
ω
γ
ή
ς
κ
α
ι
δ
ι
κ
τ
ύ
ο
υ
δ
ι
α
ν
ο
μ
ή
ς
ε
ν
έ
ρ
γ
ε
ι
α
ς
.

- Τοπικά βιομηχανικά οικοσυστήματα(απόβλητα μονάδων, επεξεργάσιμη ύλη για

ά
λ
λ
ε
ς

).
Ε
π
α
ν
α
σ
ύ
σ
τ
α
σ
η
τ
η
ς
κ
λ
ω
σ
τ
ο
ϋ
φ
α
ν
τ
ο
υ
ρ
γ
ι
α
ς
β
ι
ο
μ
η
χ
α
ν
ι
α
ς
ζ

ά
χ
α
ρ
η
ς
κ
·
λ
π.

- Εσωτερική μετανάστευση με συλλογικές μετεγκαταστάσεις ανέργων νέων των

π
ό
λ
ε
ω
ν
σ
τ
η
ν
π
ε
ρ
ι
φ
έ
ρ
ε
ι
α,
σ
ε
χ
ώ
ρ
ο
υ
ς
α
υ
τ
ο
π
α

ρ
α
γ
ω
γ
ή
ς
κ
α
λ
α
υ
τ
ο
δ
ι
α
χ
ε
ί
ρ
ι
σ
η
ς
·
Ο
ι
κ
ο
-
κ
ο
ι
ν
ό
τ
η
τ
ε
ς
μ
ε
τ
η
μ

Ο
Ρ
Φ
Ή
Θ
Γ
Ε
Υ
Ρ
Υ
Μ
È
Ν
Ω
Ν
Ο
Γ
Κ
Ο
Υ
Ε
Ν
Ε
Λ
Ω
Ν
(
Ò
Χ
Λ
Υ
Ε
Ν
Ε
Τ
Λ
Κ
Ή
Σ
Ο
Υ
Υ
Υ
È
Ν
Ε

ι
α
ς
,
α
λ
λ
ά
ι
δ
ε
ο
λ
ο
γ
ι
κ
ή
ς
σ
υ
γ
γ
έ
ν
ε
ι
α
ς
,
ο
ι
κ
ο
χ
ω
ρ
ι
ά
μ
ε
ό
σ
ο
τ
ο

δ
υ
ν
α
τ
ό
ν
μ
ε
γ
α
λ
ύ
τ
ε
ρ
η
α
υ
τ
ά
ρ
κ
ε
ι
α
κ
α
ι
α
υ
τ
ο
δ
υ
ν
α
μ
ί
α
,
σ
α
ν
κ
ύ

τ
τ
α
ρ
α
τ
ω
ν
μ
ε
λ
λ
ο
ν
τ
ι
κ
ώ
ν
χ
ω
ρ
ι
κ
ώ
ν
κ
ο
ι
ν
ο
τ
ή
τ
ω
ν-
δ
ή
μ
ω
ν
.

- Ομάδες παραγωγών, συνεταιριστικές-συνεργατικές δομές παραγωγωαναλωτών

Υ
ι

α
α
π
ε
υ
θ
ε
ί
α
ς
δ
ι
α
κ
ί
ν
η
σ
η
χ
ω
ρ
ί
ς
μ
ε
σ
ά
ζ
ο
ν
τ
ε
ς
,
σ
υ
ν
ε
τ
α
ι
ρ
ι
σ
τ

ι
κ
ά
-
σ
υ
ν
ε
ρ
γ
α
τ
ι
κ
ά
μ
ι
κ
ρ
ά
μ
α
γ
α
ζ
ι
ά
,
δ
ι
κ
τ
υ
α
δ
ι
α
ν
ο
μ
ή
ς
κ
α
ι
α

ν
τ
α
λ
λ
α
γ
ή
ς
π
ρ
ο
ϊ
ό
ν
τ
ω
ν
-
υ
π
η
ρ
ε
σ
ι
ώ
ν
μ
ε
τ
ο
π
ι
κ
ά
ν
ο
μ
ι
σ
μ
α
τ
α
.

- Να στηριχθούμε περισσότερο στα συλλογικά και κοινωνικά αγαθά προωθώντας

α
π
ό
τ
ώ
ρ
α
τ
η
ν
κ
ο
ι
ν
ώ
ν
ι
κ
ή
ο
ι
κ
ο
ν
ο
μ
ί
α
τ
ω
ν
α
ν
α
γ
κ
ώ
ν,
τ
η
ς
ο
υ
ν

ε
ρ
γ
α
τ
ι
κ
ό
τ
η
τ
α
ς
,
τ
η
ς
α
λ
λ
η
λ
ε
γ
γ
ύ
η
ς
κ
α
ι
τ
η
ς
ε
γ
γ
ύ
τ
η
τ
α
ς
.

Το κοινωνικό κίνημα για την νέα οικουμενικότητα, μέσω της στρατηγικής της αποανάπτυξης-τοπικοποίησης, της κοινωνικοποίησης και της άμεσης δημοκρατίας, θεωρεί ότι ο ευνοϊκότερος χώρος για τη δημιουργία αυτής της νέας πολιτικής, των νέων θεσμών, του νέου ανθρωπολογικού τύπου και του νέου πολιτισμικού προτύπου, είναι:

- ο χώρος της τοπικής κοινωνίας(όπου ο καθένας ξέρει λίγο ως πολύ τον άλλο και

ι
μ
π
ο
ρ
ε
ί
ν
α
τ
ο
υ
έ
χ
ε
ι
ε
μ
π
ι
σ
τ
ο
σ
ύ
ν
η
ή
ό
χ
ι
)
,

- του Δήμου και της Τ. Α., που περιλαμβάνει την τοπική πόλη και τη γύρω από αυ

τ
ή

ν
ύ
π
α
ι
θ
ρ
ο
ή
τ
α
δ
ι
α
μ
ε
ρ
ι
σ
μ
α
τ
α
τ
ω
ν
μ
ε
γ
ά
λ
ω
ν
π
ό
λ
ε
ω
ν.

- Της περιφέρειας με την έννοια της «βιοπεριφέρειας»: ενότητα στηριγμένη στα

ι
δ
ι
α
α

Υ
Τ
Ο
Τ
Ρ
Ο
Φ
Ο
Δ
Ο
Τ
Ο
Ύ
Μ
Ε
Ν
Α
Ο
Ι
Κ
Ο
Σ
Υ
Σ
Τ
Η
Μ
Α
Τ
Α
Κ
Α
Ι
Α
Ν
Α
Ν
Ε
Ψ
Σ
Ι
Μ
Ο
Υ
Σ
Π

ὀ
ρ
ο
υ
ς

- Εδώ θα είναι πιο εύκολη η δημιουργία ενός συνειδητού μαζικού πολιτικού κινήμα

τ
ο
ς
τ
η
ς
ἄ
μ
ε
σ
η
ς
δ
η
μ
ο
κ
ρ
α
τ
ί
α
ς
π
ο
υ
θ
α
δ
ι
α
μ
ὀ
ρ
φ
ῶ
ν
ε
ε

ν
α
π
ρ
ο
γ
ρ
α
μ
μ
α
μ
ε
τ
ά
β
α
σ
η
ς
«
α
π
ο
τ
α
κ
ά
τ
ω
»
μ
ε
α
μ
ε
σ
ο
δ
η
μ
ο
κ
ρ
α
τ

Ι
Κ
È
Σ
Κ
Γ
Ν
Η
Ρ
Α
Τ
Γ
Κ
È
Σ
Θ
Γ
Α
Θ
Γ
Κ
Α
Σ
Ι
Ε
Σ
Τ
Ο
Υ
Τ
ΰ
Π
Ο
Υ
Σ
Υ
Ν
Ε
Λ
Ε
ΰ
Σ
Ε
Ω
Ν
Υ

Ε
Λ
Τ
Ο
Ν
Λ
Ω
Ν-
«
Π
Λ
Α
Τ
Ε
Λ
Ω
Ν
»
Τ
Ω
Ν
Π
Ο
Λ
Ε
Ω
Ν,
Τ
Ω
Ν
Χ
Ω
Ρ
Ω
Ν
Ε
Ρ
Υ
Α
Σ
Ι
Α
Σ
Κ
Α
Λ

Ε
Κ
Π
α
ί
δ
ε
υ
σ
η
ς
,
τ
ω
ν
α
γ
ρ
ο
τ
ι
κ
ώ
ν
κ
ο
ι
ν
ο
τ
ή
τ
ω
ν,
τ
ω
ν
κ
ο
ι
ν
ο
τ
ή
τ
ω

ν
ε
ν
δ
ι
α
φ
ε
ρ
ο
ν
τ
ω
ν
κ
·
λ
π.,
π
ο
υ
σ
υ
ν
δ
ε
ο
μ
ε
ν
ε
ς
σ
ε
δ
ι
κ
τ
υ
α
κ
α
ι
λ
ε
ι

τ
ο
υ
ρ
γ
ώ
ν
τ
α
ς
σ
ε
ο
μ
ο
σ
π
ο
ν
δ
ι
α
κ
ή
β
ά
σ
η
μ
ε
ε
ν
τ
ο
λ
ο
δ
ό
χ
ο
υ
ς
,
θ
α
κ

α
τ
έ
λ
η
γ
α
ν
σ
τ
η
ν
κ
α
τ
α
ρ
χ
ή
ν
δ
ι
α
τ
ύ
π
ω
σ
η
α
υ
τ
ο
ύ
τ
ο
υ
π
ρ
ο
γ
ρ
ά
μ
α

τ
ο
ς
.

Στη συνέχεια:

- η υλοποίησή του θα προωθούνταν καλύτερα με τη δημιουργία τοπικών ριζοσπα

σ
τ
ι
κ
ώ
ν
ν
κ
ι
ν
ή
σ
ε
ω
ν
π
ο
λ
ι
τ
ώ
ν
π
ο
υ
θ
α
π
α
ρ
έ
μ
β
α
ι

ν
α
ν
σ
τ
ι
ς
τ
ο
π
ι
κ
έ
ς
κ
ο
ι
ν
ώ
ν
ι
ε
ς
κ
α
ι
σ
τ
η
ν
τ
·
Α
·
κ
α
ι
θ
α
π
ι
ε
ζ
α
ν
α

π
ό
τ
η
μ
ι
α
ν
α
π
ρ
ο
ω
θ
ή
σ
ε
ι
τ
α
α
ι
τ
ή
μ
α
τ
α
π
ρ
ο
σ
τ
ο
κ
ε
ν
τ
ρ
ι
κ
ό
κ
ρ
ά
τ

ο
ς,
α
π
ό
τ
η
ν
ά
λ
λ
η
θ
α
α
π
α
ι
τ
ο
ύ
σ
α
ν
α
π
ό
τ
α
ό
ρ
γ
α
ν
ά
τ
η
ς
ν
α
κ
α
λ
ο
ύ
ν

σ
υ
ν
ε
λ
ε
ύ
σ
ε
ι
ς
δ
η
μ
ο
τ
ι
κ
ώ
ν
δ
ι
α
μ
ε
ρ
ι
σ
μ
ά
τ
ω
ν
,
δ
ή
μ
ω
ν
κ
α
ι
τ
ω
ν
π

ε
ρ
ι
φ
ε
ρ
ε
ι
ώ
ν
,
γ
ι
α
τ
η
θ
ε
σ
μ
ο
θ
ε
τ
η
σ
η
ε
ν
ό
ς
σ
υ
μ
μ
ε
τ
ο
χ
ι
κ
ο
ύ
π
ρ
ο

Ü
π
ο
λ
ο
γ
ι
σ
μ
ο
ύ
μ
ε
β
ά
σ
η
τ
η
δ
ι
κ
α
ι
ο
σ
ύ
ν
η,
τ
ο
υ
ς
τ
ο
π
ι
κ
ο
ύ
ς
π
ό
ρ
ο
υ

ς
κ
α
ι
τ
ο
μ
ι
κ
ρ
ό
τ
ε
ρ
ο
ο
ι
κ
ο
λ
ο
γ
ι
κ
ό
α
π
ο
τ
ύ
π
ω
μ
α
·

- Αυτή η διαδικασία θα οδηγούσε όχι μόνο μακροπρόθεσμα, αλλά και μεσοπρόθεσ

μ
α
ν
α
α
λ
λ
ά
ξ

Ε
Λ
Ο
Σ
Υ
Σ
Χ
Ε
Τ
Λ
Σ
Μ
Ο
Σ
Θ
Υ
Ν
Δ
Μ
Ε
Ω
Ν
Σ
Τ
Ο
Υ
Σ
Θ
Ε
Σ
Μ
Ο
Υ
Σ
Τ
Η
Σ
Τ
·
Α
·
Ε
ί
ν
α
ι

Π
Ι
Ο
Ε
Ϊ
Κ
Ο
Λ
Ο
Ν
Α
Α
Ν
Τ
Ι
Κ
Α
Τ
Α
Σ
Τ
Α
Θ
Ε
Ι
Η
Ε
Ξ
Ο
Υ
Σ
Ι
Α
Τ
Ο
Υ
Α
Π
Ο
Τ
Ο
Υ
Σ
Ε
Ν
Τ

ο
λ
ο
δ
ό
χ
ο
υ
ς
τ
ω
ν
σ
υ
ν
ε
λ
ε
ύ
σ
ε
ω
ν
τ
ω
ν
π
ο
λ
ι
τ
ώ
ν
·

- Όταν γίνει αυτό σε αρκετούς δήμους, τότε θα είναι δυνατόν να τεθεί επί τάπητο

ς
τ
ο
ζ
ή
τ
η
μ
α
ε

ν
ό
ς
ν
έ
ο
υ
κ
ο
ι
ν
ω
ν
ι
κ
ο
ύ
σ
υ
μ
β
ο
λ
α
ί
ο
υ
κ
α
ι
η
έ
κ
φ
ρ
α
σ
ή
τ
ο
υ
σ
ε
έ
ν
α

Ν
Ε
Ο
Σ
Υ
Ν
Τ
Α
Υ
Μ
Α
Π
Ο
Υ
Θ
Ε
Θ
Α
Σ
Τ
Η
Ρ
Ι
Ζ
Ε
Τ
Α
Ι
Σ
Τ
Η
Ν
Κ
Ο
Ι
Ν
Ο
Β
Ο
Υ
Λ
Ε
Υ
Τ
Ι
Κ

ή
δ
η
μ
ο
κ
ρ
α
τ
ί
α
κ
α
ι
τ
ο
σ
η
μ
ε
ρ
ι
ν
ό
κ
ο
μ
μ
α
τ
ι
κ
ό
σ
ύ
σ
τ
η
μ
α
,
α
λ
λ
ά
σ

Ε
Ο
Σ
Ο
Υ
Ι
Ν
Ε
Τ
Α
Γ
Π
Γ
Ο
Α
Μ
Ε
Σ
Ο
Θ
Η
Μ
Ο
Κ
Ρ
Α
Τ
Γ
Κ
Ο
Ϊ
Σ
Θ
Ε
Α
Μ
Ο
Ϊ
Σ
,
Π
Ε
Τ
Η
Π
Ο

ρ
φ
ή
ί
σ
ω
ς
τ
η
ς
ο
μ
α
π
ο
ν
θ
ί
α
ς
θ
ή
μ
ε
ν
κ
α
ι
σ
υ
ν
ο
μ
ο
α
π
ο
ν
θ
ί
α
ς
τ
ε
ν

π
ε
ρ
ι
φ
ε
ρ
ε
ι
ώ
ν

¹ Από μελέτη π.χ. της γνωστής εταιρείας συμβούλων McKinsey: το συνολικό παγκόσμιο χρέος, δημόσιο και ιδιωτικό, στις 31/12/10 άγγιζε το ποσό των 158 τρις δολαρίων. Εξ αυτών 41 τρις αποτελούσαν κρατικά χρέη, 42 τρις κυκλοφορούντα ομόλογα χρηματοπιστωτικών οργανισμών, 10 τρις εταιρικό χρέος μη χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων και τα υπόλοιπα 64 τρις ήταν χρέη νοικοκυριών. Αντίστοιχα το παγκόσμιο ΑΕΠ ανήλθε το 2010 σε περίπου 60 τρις δολάρια, δηλαδή το χρέος ήταν 263% του ΑΕΠ. (<http://wiredandready.net/2011/11/19/national-debt/>). Τη χρονιά της κρίσης ο συνολικός δανεισμός παγκοσμίως ήταν 300% του παγκόσμιου ΑΕΠ. Μια δεκαετία πριν, το 1995, ήταν στο 200%.

Κείμενο Γιάννη Μπίλλα & Γιώργου Κολέμπα

Ο **Γιώργος Κολέμπα** εργάστηκε ως μαθηματικός στη Μέση Εκπαίδευση και τώρα ασχολείται με την οικο-γεωργία και τη διαμόρφωση της κατεύθυνσης της Αποανάπτυξης-Τοπικοποίησης. Έχει γράψει τα βιβλία Τοπικοποίηση: Από το παγκόσμιο...στο τοπικό(Αντιγόνη, 2009) και μαζί με τον Βασίλη Γιοκάρη το Κοινωνικοποίηση: Η διέξοδος από τις συμπληγάδες του κρατισμού και της ιδιωτικοποίησης (Οι Εκδόσεις των Συναδέλφων, 2012). Έχει συμμετάσχει επίσης στο συλλογικό Βιβλίο: Η Άμεση Δημοκρατία τον 21ο αιώνα, με το κείμενο "Η οικονομία της μετάβασης στην άμεση δημοκρατία"(Εκδόσεις Νησίδες, Θεσ/νίκη 2013)

Ο **Γιάννης Μπίλλας** είναι εκπαιδευτικός - βιοκαλλιεργητής Εργάζεται για την αποανάπτυξη και την άμεση δημοκρατία. Οι σελίδες στις οποίες

γράφουν

Κολέμπα:

[p://topikopoiisi.blogspot.gr/](http://topikopoiisi.blogspot.gr/)

Γιώργος

[htt](http://)

,

Γιάννης Μπίλλας:

συμμετέχει στο

<http://apokoinou.com/>

Η συζήτηση στην ΕΡΤ3 στη διεύθυνση:

<http://www.youtube.com/watch?v=hTzh9DooEoU&feature=c4-overview&list=UUqrgAOkMe5fpHqeebbWI-3w>